

GLAS NARODA

(Slovenic Daily.)

Owned and published by the

Slovenic Publishing Co.
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

JANIK PLESKO, Secretary.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
22 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.Za celo leto velja list za Ameriko in
Canado \$3.00
" pol leta 1.50
" za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
Evrope za vsa leta 4.50
" pol leta 2.55
" četrletna 1.70'GLAS NARODA' izhaja vsak dan
izvemni nedelj in praznik.**GLAS NARODA**

("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisni brez podpisa in osobnosti se ne
priobčujejo.Dopisni raz je blagovno pošiljati po —
Money Order.Pri spremembni kraju naročnikom pro-
sim, da se nam tudi prejmejo
bivališče naznani, da hitreje
najmedimo naslovnik.Dopisni in pošiljatvam naredite ta
naslov:**"GLAS NARODA"**

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

**Zanimanje za panamsko
razstavo.**

Povodom slovesne otvoritve panamskega prekopa se bo vrsila leta 1915 v San Francisco, Cal., velika svetovna razstava. V imenu vlade Združenih držav se je mudila v Evropi letos komisija treh članov, ki je oficijelno povabilo vse inozemske države, da bi se udeležile te razstave. Povsod se je sprejelo navedene zastopnike z velikim navdušenjem; obljubovalo se jih je udeležbo in sodelovanje pri razstavi, a sedaj, ko je potreba iti na dan z barvo, je vrglo veliko teh držav puško v korujo s tem, da so odrekle svojo udeležbo.

Med temi se je nepovoljno prava izrazila naša ljuba prijateljica Anglija in Nemčija; Italija, Rajsija in Avstro-Ogrska pa še niso naznali svojega tozadavnega mišljenja. Najbrže bodo tudi te tri velike države sledile izgledu Anglie in Nemčije.

Skupno število dosedaj priglašenih držav, ki se bodo udeležile svetovne razstave v San Franciscu, znaša 32; od teh sta največji Francija in Japonska, ostale so pa vse manjše, ameriške in druge republike.

Anglija se izgovarja pri tem, da je že sita svetovnih razstav; tako se je zatrjevalo v parlamentu, ko je bila ta točka na dnevnu rednu.

"Čudež" kirurgije.

—o—

50 let za slično prireditve več nego \$30,000,000, a od tega nima danes ničesar pokazati. Panamska razstava bo veljala skupaj najmanj 50 milijonov dolarjev že samo Združene države. Razstava se vrši prav na skrajnem koncu naše Unije, prevoz blaga in potnikov tjakaj je zelo drag, tako je tudi neizmenno draga ondi zemlja za razstavne paviljone; vse to upoštevajo inozemske vlade in radi tega odrekajo druga za drugo svojo udeležbo.

Ali ne boste nič skuhal? Dajte no! sta silila vanjo gladna otročiča.

"Pošakajta, da pride oče?", je dejala mati medlo.

"Prej morate! Oče pride lačen in bo hotel kaj imeti. Če pa nimate moke?", se je osmeli fantek in pogledal mater postrani, "pa skuhaite krompirja..."

"Molč, kaj veš ti!" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobrodušni dečko je s tem rabil materino srce. Materino srce!

O kdo je ljubilo to dvoje nezdolnih bitij, tako neskončno jih je ljubilo! Krvavelo je, ker jima ni moglo učeti želja. Kako rada je imela še dvanajst mladičev in poginila čez dve leti, in sicer vsed bolezni, ki ni bila prav niti v zvezi z ono operacijo. Drugi psi se veči tujo ledvico, operacijo je kazala prvi osem dni pav dobro, a potem je poginila psica. Mlada mačka, na kateri so izvršili prav tako operacijo, je poginila čez štirideset dni na znak predčasne ostarelosti. Nemoč je torej veči vede kose kože. Posrečilo se mi je, da sem ohranil kodo bolezni živo, ker sem jo vzdihnil v vazelin in na led. Newyorka porodnišnica mi je dovolila, da dobim kožo vsakega mrvorjenega otroka, ki ga porodi zdrava mati. Kožo odločim od telesa, razrežem na kose, velike, kakor pismene znamke, jo prevlečem z voskom in vazelinom in ohranim na ledu. Štirideset dni ostane koža živa. Lahko jo odpeljam čez Tih ali Atlantsko more in kmalu bom doživel na stopni čudež znanosti: nesrečnički, ki je zadobil daleč tam v Sibiriji hude opinke, bo rešila koža, ki jo vzamem iz newyorških ledeni omar...

—o—

Večerja.

—o—

Spisal L. Ženovec.

—o—

I.

Prišel je čas večerje.

"Kaj boste skuhal, mati?" je vprašalo petletno deklec svojo mater in se ji naslonilo na kolena. "Polente skuhaite!"

"Krompirja skuham!" je rekla mati nedoločeno in se sklonila k otroku.

"Krompirja ne!" se je oglasil droben deček v mračnem kotu in se dvignil. "Tako neteče in suh je, da ga ni mogoče požirati."

"Pa naj bo po vajinem", je dejala mati in stopila k široki omari z mnogimi predali. Kaj si naivna, mati, in se hoče varati! Dobro veš, da so predali prazni in popravljani, da so čiste delo špranje in razroke v prhli stranicah; a vendor jih odpira, napenja oči, išče in se razočaran prestavlja drugemu. Zakaj, o mati?

Pogledala je v prvega. Včasih je v njem hranila koruzno moko, včasih namreč, zdaj je bil pomen. Odprla je drugega, namenjenega za ajdovo moko. Prednost mati! Ajdova moka, pomislil! Ali ni to priboljšek, ki se vzame, kadar se ima izbirati? In smenoje, če v tem položaju misliš na kaj takega. Torej dalje k tretjemu. Škoda za trud. Sanjal je morebiti kdaj staremu, črvenemu predala iz črešnjevega lesa, da je nekdaj hranil v sebi zrnje, kakor je, prosil, vse pripravno za kuho in za slastno večerijo. Sedaj predal ni mogel ustreči niti

ob najboljši volki in je nesramno kazal v svet svoje temno dno. Ropotaje je potegnila nov predal iz omare. Toda kje so tisti nebeški časi, ko so se godili na zemlji čudeži? Zakaj, pravi nadzemeljski čudež bi moral biti, ako bi mati našla, kar je iskala — pšenično moko. Grenko se je nasmehnila praznoti in se trudoma vredila na stol.

"Ali ne boste nič skuhal? Dajte no!" sta silila vanjo gladna otročiča.

"Pošakajta, da pride oče?", je dejala mati medlo.

"Prej morate! Oče pride lačen in bo hotel kaj imeti. Če pa nimate moke?", se je osmeli fantek in pogledal mater postrani, "pa skuhaite krompirja..."

"Molč, kaj veš ti!" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

O kdo je ljubilo to dvoje nezdolnih bitij, tako neskončno jih je ljubilo! Krvavelo je, ker jima ni moglo učeti želja. Kako rada je imela še dvanajst mladičev in poginila čez dve leti, in sicer vsed bolezni, ki ni bila prav niti v zvezi z ono operacijo. Drugi psi se veči tujo ledvico, operacijo je kazala prvi osem dni pav dobro, a potem je poginila psica. Mlada mačka, na kateri so izvršili prav tako operacijo, je poginila čez štirideset dni na znak predčasne ostarelosti. Nemoč je torej veči vede kose kože. Posrečilo se mi je, da sem ohranil kodo bolezni živo, ker sem jo vzdihnil v vazelin in na led. Newyorka porodnišnica mi je dovolila, da dobim kožo vsakega mrvorjenega otroka, ki ga porodi zdrava mati. Kožo odločim od telesa, razrežem na kose, velike, kakor pismene znamke, jo prevlečem z voskom in vazelinom in ohranim na ledu. Štirideset dni ostane koža živa. Lahko jo odpeljam čez Tih ali Atlantsko more in kmalu bom doživel na stopni čudež znanosti: nesrečnički, ki je zadobil daleč tam v Sibiriji hude opinke, bo rešila koža, ki jo vzamem iz newyorških ledeni omar...

In odhitel je na cesto. Neznotno mu je postal v sobi, mir ga je dušil in zdelo se mu je, da je preteve očitajoče kljubovalnosti njegove družine. In zato je zbežal stran. Počasi je krenil po cesti proti mestu. Misli so mu begale po glavi, kopčile se in se strinjale v nejasne hipe, izginjale so iz spominja in prihajale so nove, težke in zoprne. Zdaj so ga opomnjale preteklosti in čista, kakor žitno polje, osvetljena od solnce, je ležala pred njegovimi očmi. To je res! Dela je bilo v tovarni dovolj in delalo se je vedno na akord — pridni in močni ljudje so zaslužili precejšnje kronge na dan. In tako je ob mesecu dosegla sveta včasih neverjetno višino, celo pest je bilo tistihle pisanih — no da povem: bankovec. Potem je bilo vseeno imenitno. Najprvo se je nabavila hrana, raznovrstne potrebščine tudi za pribojške; drugo se je uredilo in ostalo je vedno še — hencajte, saj ni nič ostalo. Prav ni! Kako bo ostalo? Denar se je vedno potreboval za živež, za otroke, za stanovanje, za obliko se je rabil, in ko je bil meseč pri kraju, je bil že prazen... Pa je vendar ostalo, tako le včasih. Torej se bila to vendar le zmota. Pilo se je včasih, da je teklo, kakor iz žlebov, in plačevalo se je tudi. Pravzaprav se je torej izvrstno popivalo. No vrag! In kaj je prišlo za tem? Čakajte, da se zberi misli! Obrnilo se je drugače. Vsled konkurenčne je delo nekoliko pojentalo, in kar je bilo najhujje, prisel je nov ravnatelj. Premenil je red plačevanja in prenehali so mastni zaslužki. — Od nižje strani so si cer ugovali, evilih, prosili, molili in kleki, od višje so ravnodušno skomizgavali, hohotali in mimo kazali široki izhod. In nastali so oni nengodni časi, neprjetni v zgodovini njegovega življenja. Stediti je bilo treba, da se je izhajalo, prav občutno se je moral varčevati in mimo gostiln se je hodilo z mržnjo. Ali se je? Da! se ampak odkd je izvirala ta mržnja? Poromajte misli! Do zadnjega se je živilo enako. Pred tremi meseci pa je prišla bolzen v hiši in slovensko razglasila neomejeno oblast. Ravno njega je pritisnila najhujje in ko ga je že do malega zadavila, ga je pustila v nezvestni in bedi. Da, v bedi. Za časa bolezni je družina izhalila trdo; živila se je deloma od nizkih bolniških doklad, deloma od trgovcev, ki so velikodušno razpoložili na kredit bedne rodbine. Razkošno se je naložilo takšno življenje, ampak življenje je bilo. Ko je ozdravljen, je odšel na delo in kar je eduno, je najčudnejše to, da se je njih stanje s tem poslabšalo. Upniki so sproti čakali na posamezne novčice in ko bi imel konec meseca potegniti plačilo, so bili nekateri gospodje takoj vladni, da so se potrudili zanj k blagajni in mu zapustili v spomin le nekake listine...

(Pride še.)

braz. Nor je, sicer bi me bil tepel in se ne bi tako neumno spakoval z menoj."

"In kaj si storil ti?" so se vznemirili starisci.

"Tekel sem, in ko sem bil že daleč od njega, sem se obrnil in zalučil vanj kamen."

Oče se je zanikrno nasmehnil, mati ga je pa posvarila: "Izogni se ga in ne budi mimo vile, pa ne lučaj kamenja za njim."

Deček se je mislil opravičevati, toda ustrašil ga je materin pogled in požrl je glas v ustih. Zoper so se pogrenzili v tihoto. Mati je vbadala nemo dolje in okorno platno je pokalo pod vztrajnimi vzbudljivi; oče se je naslonil na mizo in položil glavo v dlani; otroka sta se boječe stiskala v koču in sepečata plahle besede. Zaskena je sreča v tem, da je včasih skrivljena.

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj veš ti?" je zaklicila mati nevoljno. Zaskela jo je beseda: "če pa nimate". Ugani je nesrečni otrok, da nima niti v zalogi, razen par ubitih gomoljev in dobodušni dečko je s tem rabil materino srce!

"Molč, kaj ve

ZIRA
10 CIGARETTES FOR 5¢

NI JIM TREBA DOKAZOV
GOVORE SAMI ZA SE.

Vspih po/zaslugu.

O Kresu.

C. Golar.

Pri kmetu Jelenu je bilo na kresni večer zelo veselo in živo. Že sredi popoldneva, ko so poljske rože venele v solnec, in je omoten duh plaval nad travnik, ko se je otresalo belo cvetje v vročini in je nad klasjem trepetal polneti žar, je gospodar poklican sina z njive.

Sla sta v les, ki se je začenjal takoj za vrtom, in obsekala nekaj borovcev, polomila suho bukev, navalila od nekod trhljih pačnjakov ter znosila grmado ob robu gozda. Ko se je zuračilo, je začel gospodar Jelen streljati iz stare pistole. Tisti večer je bil široki in zidane volje. Sin France je začgal kres, in zbral se je okoli ognja vsa Jelenova hiša. Ko je začel plameni se in dvignil v besnih vrtineh v zrak ter so švage in plesale iskre med vejamimi širokimi kostanja, ki je stal ob strani, je prišla iz vasi tudi sosedova Rozalka. Imela je bel predpasnik, naglavni robeji ji je zdrsnil za tilnik, in ko je stopila k ognju in jo obšljala žarka luč, je bilo njeno lice kot roža.

France jo je zagledal in se zato umaknil v temo, da je prišel z njen hrbot. Potejnul jo je za roko. Dekle ni črnilno besede, samo zasmejalo se veselo in jasno ter gledalo mladega fantu.

"Ali si sama?" Oba je začelo zdravila Rozalka.

"Ali si sama?" Oba je začelo peči v leci, zato sta stopila bolj od ognja in se napol potopila v temo.

"Sama. Ali vidiš? Naši kurijski kres tam nad lazon. Potem moraš z menoj, da ne bom hodila sam."

Rozalka je gledala mlademu fantu v obraz, ki je bil lep noč. Ni bil bled kot navadno, temveč temno rdeče obsim.

"Ali te je strah? Nocej hodijo čarownice po lesu. Lani sem jih videl na kresno noč, ravno tukaj. Šel sem zadnji od ognja in spodaj pod našo lipo sem se ozrl. Prišle so dol s Homom, kar nad vasio so frčale, in tista, ki je bila zadnja, je z nogo udarila ob zvonik, ob jabolko. "Zvenk" je rekel, in križ se je stresel. Nekaj časa je vse zibalo na cerkvini čarownice so se grdo smejale".

"E, seveda! Ti si jih slišali! Ali si imel praprotino sem?"

"Ne vem! In potem so poskakale, čez kres ter zlezle na kostanj. Veje so pokale, v vrhu je vršalo in čarownice so se drevile po dnevju. Nekaj časa so plesale nad lajsem, in tista, ki se je zadeval ob zvonik, je stopila na zravico. Še drugi dan se je poznamla v pepelu noge z naprej obrnjeno peto."

Dekle se je zasmajalo: "Saj ti nenie v rjavejam."

"Glej jo! Ali nisem tudi našel ob mrzli grmadi velike, grde smetišnice, ki jo je pozabila čarownica? In čen pes je sedel na nej ter rečal, iz oči mu je pa gledal sam satan. Naš hlapac je pa videl lani dva rogača, velika kot dva ovna. Po Fuljaškovi bajti sta hodila, po strehi in se bodila z rogovim. Ta ko sta se trkala, da so se delale iskre, dokler nista prikleila stare Fuljaške. Baba je zajezdila tiste rogača, ki se ji je zaletel med noge — — —"

"Saj ti nič ne vijamev", ga je prekinilo dekle. Sitsnila se je k njemu in se ozirala proti Homu, radovana in boječa.

"Res, zakaj pa ima baba zmeraj kozla v veži — — —"

Dekle mu je zamašilo usta z dlanjo in se zasmajalo. Nato sta umolknili in pogledala proti kresu, kjer je stal Jelen in piskal na hruševno pero. Hlapac pa je pri vlekel od nekod košat brinov grm in ga vrgel na ogenj. V zrjavici je začelo prasketati in med kravim plamenom se je vzdignil gost, črn dim in se v širokih kolobarjih pognal navzgor. Plamen se je trgal, iskre so evilile in tobole v temno nebo, iz ognjenega kroga so pršali tleči ogorci in si-

sred vstri in čakali onih dveh, da se vrnejo z žganjem. Sem od Fuljaške baje je zavriščal zoprn glas, ki mu je odgovarjal razbrzdjan krohot. Vpili so in se prepričali trije glasovi, potem je začela treskati voda na cestu, in slednjem sta se potegnili dve senci proti smerjoči se gruči in za njima se je poginala baba z metlo v roki. Kmetje so vzdignili silen hrušč, nakar se je ustavila tretja postava.

"Razbojni! Vse vas bo hudo dir vzel!"

"E, pa vendar ne! Botra, le potolaži se!"

Vsi so stali in sli za Fuljaško. Stopili so ž njo v bajto, ki je disala po žganju in briňu. V njej je bilo komaj za vse prostora, in glave so morali imeti pod lesenim stropom, zbitim iz zakajenih trmov. Baba jim je primela polno steklenico in zamrmlja:

"Jelen, če ne boš ti plačal, drug vrem, da ne bo!"

Bila je grda in nezaupna starška; okrog glave je imela zavezano ruto in gledala je kot sova. Sedla je na klop k peči, in iz velikega kota je skočila k njej velika, siva mačka, ki je gledala z zeleno spremljajočimi zemicami. Pomežikovala je pijancem in z visokim repom šegetala babo po vratu.

Jelen si je natočil prvi kozarec in ga izlil v grlo.

"Ha-ha-ha!" se je zarežal knet Tadej poleg njega. "Ali si videl čarownico v žganju."

"He, Tadej, le poskuski, kako ti bo z metlo zapraskala po grlu! To je žganje, kakor bi živega ogljija nasul v želodec."

Kmetje so pili in hvalili pijačo ter babo, ki je kimala na klop, a glave so jiu postajale težke, in kimalu se je zvali prvi pod mizo; a takoj se je nerodno spravil na noge in poiskal vrata. Odhajali so druga za drugim, se motovili okrog hlevov, kakor da bi ne znali domov. Pocepali so pod kapi, na kraju poti, ali siili pod skedenje. Eden se je spotaknil ob kamem in padel naprej na zobe. Ni se več ganil, temveč je sladko zaspal. Jelen je šel zadnji od Fuljaške. Ko je zapahnila za njim, se je premislil in začel razbijati po durih;

"Baba daj žganja!"

Nad vaso je plavala kresnoč; tiha in mirna, iz gozda je dihalo sveža sapa, kakor bi stal ob orjak in soplil nad smrekami. Na sredo neba se je prideljal mesec, in njegov okrogli, sveti obraz se je veselo smejal, ko je videl pijke s kmete po vseh voglih in kotih. Zrak je bil ostrej, nad poljem je začela vstajati siva meglja, iz soteske se je kadilo kot iz kota. Zvezde so bledele in sijale mrzleje, drobne so ugasnile, kakor da jih je popila bela meglja. Zapel je petelin.

* * *

Hlapac Andrej, ki je zaspal snooč ob grmadi, se je zbudil, a tretpetalnice mu niso hotele naravnih. Andrej, ki je zaspal po vratu, okdor se je slišala gorica, pijano petje in smeh. Dekleta je bilo strah, in temso se je privajala k fantu, ko sta šlo po strmi ulici na vas, kjer sta našla gručno kmetov. Rozalka je izginila domov, France je sam stopil med črno vasovale. Sedeli so na kupu obeljenih smrek in pili žganje. Zraven je bil tudi Jelen; takrat je iz široke, zelenle steklenice v kozařecu. Menili so se in prerekali, kje je gorel največji kres. France je vzel očetu zelenko in je magnil na usta.

Jelen je pripovedoval, da ve, ke gori nocej zaklad. Kazal je s pstrom proti gozdu, kjer se je nekaj svetlikalo, kakor bi se vzdigal višnjev plamenček iz zemlje.

"Tam je v Jelenji grapi; jaz vam dobro zanju. Že lani sem šel, da bi ga izkopal, a sam nisem mogel, tisti Matija, ki je bil pri nas, se je pa zbal hudiča pred risom. Tek je bil kot največji bik, črnomarogast in s parklji je kresal ogenj iz kamena. Matija pa v tek!"

Kmetje niso verjeli, in mlajša dva sta šla k Fuljaški po žganje, ker je bila steklenica že prazna.

"Ako ni ušla s kozlon!! Ali je nini videl, Jelen?"

France se je navečil. Tiho se je ukral stran, poiskal med lesom visok, tesarski stol in ga prislonil k sosedovi hiši pod Rozalkino okno. Potrkal je, a dekle se ni oglasilo. Za mrežo je bila zataknjena lesna, belorumen roža, vsa obsuta s etvenim prahom, ki se je usipal in omotno dišal. Fant je bil že pijan, in duh napol uveličal rože ga je omamil. Potresel je za mrežo, se opotekel na ozkem stolu in padel v travo.

"Rozalka, Rozalka", je kljegal fant s pojedajočim glasom, dokler ni zaspal pod dekle.

Kmetje so sedeli še zmeraj

zen, in tako je še napol v sanjah tiščal glavo in mah, zakrival nosli s klobukom in se zvijal in stiskal koleno k bradi. Zeblo ga je, da se je tresel po vsem telesu. Izpregle dal je in se začudil nad sivim, melenim jezerom, ki je bilo gusto in težko, in je ves čas nalahno rošilo in njega. Bil je zaspan, oči so se mu zopet zaprle, in sknul se je domisliti, zakaj je pravzaprav ostal pod milim nebom. Zadremal je, a v tem napolpanju so se mu začela širiti usta, in hlapec Andrej se je zasmehal na ves glas.

Stopil je v vežnim durim, ki so bile samo prislonjene, in še na pragu je začel klicati: "Pokonec, vstanita punci! Solnce že tudi vstaja in zdajdaj bo vama pogledale pod rjuho. Sliši Tona, sliši Metka!"

Trenotek je postal vse tih, zatem je zaškrpala postelja, in Je-

lar se zopet oglasti:

"Le brž na noge, devieci, druge pošljem volka po vaju!"

Ceza malo časa je prišla oz svoje podstrešne kamrice Metka po kamnitih okornih stopnicah, in kmalu za njo Tona. Zdehalo se jima je, ko sta zavezali rutu, in zdele se, da oči se dremljejo, tako zaspano, so zrle izpod trudnih trepalnic.

Kresna noč se je izgubljala pred žarenjem mladega jutra, in zaznaval se je dan.

"Glej, France, saj moramo vendar na planino. Alo, Andrej, po kose, zgodaj je še, in lahko smo prvi v senozeti. Ali so že vstala naša dekleta?"

Stopil je v vežnim durim, ki so bile samo prislonjene, in še na

pragu je začel klicati:

"Kako se je trebo varovati pred udarcem strele,

Strela udari navadno v najvišje točke v okolici, kakor v zvoni, visoka poslopja, in drevesa. Vedriti pod visokimi predmeti je torej nevarno. Vsako leto ubije strela mnogo ljudi, ki iščejo zaščito pod drevesi. Boljše je, da je človek malo moker, kakor pa da se izpostavlja preteči nevarnosti. Kmet naj med nevihito ne nosi na rameni poljodelskega orodja, koso, motilko in kaj podobnega, ker je nevarno, da pošteče strela v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

V Dunaju poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihodnjega leta ustavljena postavki, ki bo počnevač v zrak molečo kovino. Ravno tako nesmiselno je, leteti ob slabem vremenu domov. Tek še le pospešuje bližina strele. Najboljše je, iskat vitezja v nizkih kočah, sploh pod nizkimi predmeti.

Z Berolina poročajo: Na tukajnjem vsečilšču bodo že zacetoma prihod

Naše izseljevanje.

Po "Slovenec".

Malokoji socialni pojav v našem narodnem življenju je važnejši kot izseljevanje, ki zasluži vse večjo pažnjo od naše strani. Naša politična javnost se žalibog premalo zaveda, kolike mase slovenskega ljudstva leta za letom zapuščajo svojo domovino. Ljudstvo pravi, da gre za kruhom, vendar pa niso momenti izseljevanja zgolj gospodarske potrebe, tudi velika lahkomiselnost, lahkoživosti in zlih posledie nerdenega življenja tiči tu zadaj. In ravno zato je naša skrb, navajati ljudstvo k varčevanju in tretzemu življenu, dvigniti stanovsko zavest našega kmeta in obrtnika ter buditi ljubezen do rodne zemelje.

Pri naših Slovencih je izseljevanje tako zelo narastlo, da nam vzemo gotovo tri sedmice vsega naravnega porastka. Toliko našega ljudstva se izseli iz naših krajev in druge tuje dežele, nevstevši notranje preseljevanje v domača mesta z nemškim, oziroma laškim imenom. Kranjska je izguba v številni dobi 1900—1910, nič manj kot 33.965 ljudi, torej dve tretjini vsega svojega naravnega prirastka ali 6.60 odst. deželnega prebivalstva. Ce pa pogledamo posamezna glavasta, je slika še otožnejša; največ ljudi je izgubilo radi preseljevanja kočeversko glavarstvo, namreč 13.8 odst. celoga okraja; potem črnomaljsko 12.7 odst.; novomeško 12.5 odst., kamniško 11 odst., logaško 10.7 odst., kranjsko, postojansko, litijsko in krško glavarstvo nad 2.2 odst. Posledica tega občutnega izseljevanja je bila, da so nekatere glavarsva celo absolutno nazadovana, n. pr. črnomaljsko za 5.8 odst., novomeško za 2.9 odst., kamniško (!) za 1.1 odst., kočeversko za 1.5 odst.

Bilanca preseljevanja v sedmih spodnještajerskih okrajnih glavarstvih za zadnjo števno dobo je 31.287 odst. Ker se je pa v avtonomna mesta Maribor, Celje in Ptuj preselilo 5980 duš, znaša celotna izguba Spodnje Stajerske 25.398, t. j. tri petine svojega naravnega prirastka ali 6 odst. celo spodnje dežele. Največjo izgubo vsled izseljevanja ima glavarstvo Slovenij. Gradec 11 odst. ter je vsled tega tudi absolutno nazadovalo (za 13 odst.) dalje konjiško glavarstvo 10.4 odst. (tudi absolutno nazadovalo!), ptujsko 8.7 odst., brežiško 7.2 odst., celjsko 6.8 odst., ljutomersko 6 odst., mariborsko 5 odst.

Na Slovenskem Koroškem izseljevanje ni tako močno. Velikovško glavarstvo ga izkazuje n. pr. 5.8 odst., celoško 1 odst., Šmohorsko 6.1 odst. Največji odstotek ima St. Vid (7 odst.).

Vzemimo sedaj Primorje. Gotove slike o preseljevanju Slovencev in Hrvatov in mogoče podati, ker manjka detajliranih uradnih dat, vendar pa je iz narodnostnega steta razvidno, da velika večina oseb, ki so zapustile svoja prejšnja bivališča, ostane v deželi sami. Preseljevanje je, kar se Slovencev tiče, večjidel notranje. Največjo tendenco k izseljevanju vino v sežanskem glavarstvu 9.4 odst., potem v goriški okolici 6.8 odst., v Koperščini 5.1 odst., na Tolminskem 4.3 odst.; od hrvatskih okrajev predvsem na Krku 11.3 odst. in v Pazinu 9.7 odst. V celem je izgubila Goriska vsled izseljevanja v zadnjem desetletju 3741 ljudi ali 1.6 odst.

Izseljevanje našega ljudstva pa ni združeno samo z nevarnostmi v moralnem oziru, marveč pomeni prav občutno narodno izgubo, ki je toliko večja, ker se že njo aktivno korističa tuji, nam sovražni živelj. Nemški industrijski kraji so pravekate kolonije slovenskega proletarijata, ki blapčuje nemški socialni demokraciji. Znato je, da je v zadnji števni dobi nad 22.000 štajerskih Slovencev šlo v Nemški Štajer in približno toliko ljudi tudi v predzadnjem deceniju. Teda kaj vemo o teh tisočih?

Zadnji čas je, da se lotimo tega velikega socialnega in narodnega vprašanja, ki postaja vedno bolj akutno. Povoljna rešitev je mogoča seveda v gospodarski povzdigni slovenske dežele, vendar pa se da depopulacija omesti z energetnim delom in poukom, pri čemer naj bi pomagali audi javni faktorji. Na drugi strani je pa treba iti na pomoč rojakom v tujini. To stvar naj vzame v roke naša narodna obramba.

Razne zanimivosti.

Trinajst etni zločine.

Pri Ivnici se je minuli mesec dogodil skoraj nevrjeten slučaj, Posestnica Dobnigg je delala s svojim sinom na pojigu. Proti polnemu je šla mati domov ter načrnila sinu, naj napravi na polju neko delo. Sin pa je šel takoj za materjo pri hiši srečal petletno sestrico, jo zapeljal v bližnji gozd ter jo tamkaj kratkotoma zakljal. Prerezal ji je vrat, a ker ni bila takoj mrtva, ji je zadai še več bodijanje v prsi. Sele drugi dan so muši v ljudje truplo uboge žrtve v gozd ter izročili nekdanega morile sodišču.

Taščo ubila.

V Budimpešti v Bački je kmetinja Ana Plavšič odgnala od hiše že dve ženi svojega sina in ga pregorovila, da se je ločil. Sedaj mu je sama izbrala za ženo neko daljno sorodnico Savko, ki se je bila tudi ločila od svojega moža. Toda tudi s to se ni razumela, ker se ji je zdelo, da jo njen stari — Anin mož — prerađ vidi. Takoj jo je začela pregnanjati in poditi od hiše, pri čemer ji je pomagal tudi m. Ž. Dne 2. pr. m. sta ženski okopavali zelje in starja med delom grozila mladi, da jo bo dala z orožniki iztirati od hiše. Končno jo je napadla z motikom, toda mlada je bila močnejša in je staro z motikom ubila, nato se pa sama javila orožnikom.

Morilko dunajska porca opštine.

Dunajski porotniki so oprostili Aho Černi, ki je poizkušala s plinom zastrupiti sebe in svoje dete. Razdaljeni koepniški stetnik.

Znani koepniški stetnik W. Voigt je tožil v Luksemburgu neki list zaradi razlaganja časti, ker ga je ta list imenoval "Flickschuster". Sodišče je tožbo zavrnilo in obudio "stotnika" na plačilo stroškov.

Jezero izginilo.

Iz Rima poročajo: Blizu združišča Finggi v rimski provinci se je dogodil pred par dnevi izvanreden geološki fenomen. Krasno Kampernsko jezero je kar čez noč izginilo. Na mestu, kjer se je prej nahajalo jezero, se divlajo pari in slišati je podzemsko grmenje.

Ameriški Srbi

so doslej poslali po Srbskem narodnem odboru 60.000 dinarov za bolgrajski in cetenjski Rdeči Križ.

Kje umre največ otrok?

Norveška je bila pred leti prava dežela pijačev. Skoro vsaka hiša je imela svojo lastno žganjivo. Od 1000 novorjenčkov jih je umrlo do 300 pred končanim prvim letom, a to kljub temu, da Norveška ne more zagovarjati s stanovniško revščino, velike industrije ali jetičnimi krvavimi. Ko je dosegla norveška pijačnost svoj vrh, se je pa že tudi s polnim parom razvijal najprvo v razne koristne naredbe in končno v državni zakon. Tako je bilo seveda mogoče, da se že danes imenuje Norveška "dežela trenikov". Umrjivost novorjenčkov je pada na 1000 na 80—90 (pir 300).

V deželi piva, Bavarski, pa je danes nekako tako kot v Norveški pred 80 leti. Od 1000 novorjenčkov jih umrje okoli 300, to je skoraj vsak tretji otrok! Kolikot tuge, solza, duševne revščine, koliko zapravljene narodove moči vsebuje ta strelka! Od okroglo 237.000 v enem letu na Bavarskem rojenih pride 6500 mrtvih na svet, od 230.000 živorjenih jih umrje v prvem letu starosti 69.000. — In v tej deželi pretiči tisoče in tisoče mater v enem letu milijone solz po izgubi svojih ljubljenčkov!

Vrednost ženskih las.

Na Siciliji (otoku na jugu Italije) živi deklica, katero je obdrala narava z nenavadno lepimi in bogatimi lasmi. Mnogi so občudovali izredno krasoto njenih las in marsikdo je prosil za njeno roko. Nekega dne je prišel k starišču te deklice lepo oblačen mož, ki je najprvo govoril o pojmarčah in limonah, proti koncu pa je vprašal deklico: Ali mi prodaste svoje lase? Deklica mu je v šali hitro odgovorila: Da, toda samo za 100.000 kron. Gospod je bil takoj pripravljen, izplačati ji označeno sveto. Posvetovala se je cela vas. Po nasvetu

prijateljev in sorodnikov so še starši končno vendar-le odločili, da proda njihova hči svoje lase za to veliko sveto. Gospod je odnesel dragocene lase, oče pa je skril denar ter je bil prepričan, da bo hči tudi brez lepih dolgih las dobila ženina, ker ima toliko premoženja. — Kako znano, imajo Sicilijanke lepe, dolge lase, katere prodajajo navadno po 3 K za 80 dkg. Pogosto odpeljajo pariki iz Palerma (pristanišča na Siciliji) z ženskimi lasmi v vrednosti od 4000—20.000 K v Ameriko, kjer se ponušajo Amerikanke z lepimi sicilijanskimi lasmi.

Kliko je gozdov na zemlji.

Na mednarodnem gozdarskem zborovanju, ki se je vršil v Parizu, so govorili tudi o tem, koliko je zdaj gozdov na zemlji. Vsi gozdovi ki pokrivajo zdaj del zemeljske površine, merijo 1 in pol milijarde hektarjev. Od teh pridupa na Ameriko 646.752.000 ha, na Azijo 386.003.100 ha, na Evropo 314.468.500 ha, na Avstrijo 94.430.000 ha. Kar se tiče posameznih evropskih dežel, ima največ gozdov Rusija, namreč 196 milijonov hektarov; drugo mesto zavzema Francoska z 9.800.000 ha; nato pridejo Avstrija, Ogrska, Pruska in Španška.

Kdor za smolo prime se osmolil; kdor ima pa že itak smolo, ga kaj radi še drugi osmolijo.

NE OZIRAJTE SE

na to, kar drugi povedo, ampak pride in prepričajte se sami,

KAKO LETINO IMAO FAR-MARIJ

na farmah, katero smo mi prodali, ne samo v Wausauke, Wis., ampak tudi v sosedni slovenski naselbini Crivitzu in vsej tej okolici.

Vinceene Petrovčič iz Johnston City, Ill., kateri je bil tukaj v sredini meseca julija in se na lastne oči prepričal, kako letino imajo tukajšnji farmarji v primeri z očimi iz južnega Illinoisa, se ni mogel naučiti rodotovitnosti te zemelje, dobremu in ugodnemu podnebjju in zdravi in čisti vodi. Navdušen je vzel s seboj nekaj vzorcev, da jih pokaže svojim prijateljem. In prejeli smo pismo od njegovega prijatelja Josipa Reimitza, v katerem nam piše med drugim sledi: "Dam Ti vedet, da sem govoril s stricem in Petrovčičem in sta mi pravila, da sta prav zadovoljna. Tudi sem videl stvari, ki sta jih prinesla iz Wausauke in kar nisem se mogel dovolj naučiti, da je tako dobro rastlo in obrodilo v takem malem času, zatorej Ti povem, da sem res zadovoljen..." (Remitez je od nas kupil farmo v aprilu.)

SEDAJ JE ČAS, da si pridete ogledati ta svet, ravno sedaj, ko je malo žito v klasju, ko je druga košnja skoro zrela, ko vidite kako drevesa rode in koliko krompirja sme farmar pričakovati. Južne države so uničene od prevelike suše, vsa letina izgleda slabo. V Marinette County smo imeli dosti dežja celo leto. Letina dobro izgleda in farmar se veseli obile žetve. Pašniki so lepi, zeleni, koruza je temno zelena, žitna polja izgledajo kot morski valovi. Take rejene in debele živine malo kajte, kot ravno tu.

Kdor misli kupiti farmo, divji svet ali pa že obdelan s poslopij, nato pride sedaj ali pa piše za načnena pojasnila.

ADOLF MANTEL

133 W. Washington St., Room 1007, Chicago, Ill.

Telefon: Franklin 1800.

A.: "Kako pa, da ste danes tako čudno oblačeni g. profesor?"

"Nosiš moram staromodno

zimsko suknjo svoje soproge."

Za smeh in kratek čas.

MED ZALJUBLJENCI.

"Moja najslrenejša želja bi bila, draga Zofija, da bi prepotoval medene tedne skozi celi svet, v nepreglednem dolgem preduro."

Na cesti.

Profesor: "To je torej vaš so-pog milostiva?"

"Da, — ravno tri ure."

Realistično.

Gospodiča: "Gospod N. Bi li zamogli vsled nesrečne ljubeljni tudi znoret?"

"Sam v tem slučaju, če bi bila deklica zelo bogata."

Žrtev mode.

A.: "Kako pa, da ste danes tako čudno oblačeni g. profesor?"

"Nosiš moram staromodno

zimsko suknjo svoje soproge."

Predrzen berač.

"Moja žena je Vam vendar dala v kuhinji cel krožnik juhe, mesa in prikuhe. Kaj še torej zahtevate?"

Berač: "Čakam še na potie in pivo."

DOBRA PARTIJA.

"Cemu se pa vendar ne poročite z grofom Aleksom? Ali bi ne-bila to za vas dobra partijska?"

Gospodiča: "Preveč je siten in neroden."

"O tem sem že tudi jaz mislila."

Med prijateljicami.

"Veruj Kristina; naš mladi doktor je do ušes v mene zaljubljen. Sinoči je čepel celo na tleh pred mojimi nogami."

"Gotovo je bil preveč natrkan."

Namigljaj.

"Gospodiča Amelija. Vam li smem poljubiti roko?"

"Da prav gotovo. Ložje bi mi bilo to v svrhu, da potegnem pajčolan raz lica nego pa snamen rokavice z roke."

Iz šole.

Učitelj: "Katera žival je glede brane najbolj zadovoljna ali neizbirčna?"

Učenec: "Mol. Moli ne jedo ničesar drugega kakor samo prazne luknje v obliki."

Lesena noga.

A: "Naš sosed je imel sinoči le hude boleznine vsled njegove lesene noge."

B: "Kako to mogoče?"

A: "Žena ga je že njo pošteno pretepla."

Na poš

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

Sedež v WADSWORTH, MINNESOTA.

Predsednik IVAN GOUZE, 509 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Zadnji predsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn. Box 641.
Glavni tajnik: GENE L. BROZICH, Ely, Minn. Box 646.
Pozorni tajnik: MICHAEL MURVINEK, Omaha, Neb. 1206 Box 1206 St.
Blaagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn. Box 1206.
Nasipnik: ALOJS VIZANT, Lorain, Ohio, 2100 E. 50th St.

VRHOVNI ZDRAVNIKI

Dr. MARTIN J. SVIBL, Joliet, Ill., 880 No. Chicago St.

NADZORNIKI

ALOJS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 122.
MICHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 118 St.
PETER SFRKAR, Kansas City, Kan., 422 No. 42nd St.

POROTNIKI

IVAN KERZINSKI, ... Pa., Box 128.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 718.
MAURICE KOCHMAYER, Pueblo, Colo. 1219 Miller Ave.Vsi dobitki naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošljivate
na glavnega blaagajnika Jednote.

Društvene glistile: "GLAS NARODA".

Iz urada glavnega tajnika J. S. K. Jednote.

POROČILO UMRLIH IN POSKODOVANIH.

Asesment št. 181. Za mesec avgust. Dne 1. avg. 1913.

Umrl brat John Petrušič, cert. 3561., član društva sv. Jožeta št. 30., Chisholm, Minn., rojen leta 1859., umrl dne 6. julija l. 1913., vzrok smrti: jetika; zavarovan je bil za \$1000.00, k Jednoti je bil sprejet dne 12. maja 1905.

Umrl brat Matevž Drenik, cert. 4591., član društva sv. Petra in Pavla št. 35., v Lloydell, Pa., rojen l. 1883., umrl dne 27. junija leta 1913., na ladiji Martha Washington, zavarovan je bil za \$1000.00 in k Jednoti je pristopil dne 30. junija l. 1906.

Skupaj za smrtnino \$2,500.00.

OPOMBA:

Cenjene zastopnike družev ujedno prosim da za ta mesec coeno posljejo asesment na glavni urad Jednote, če je le mogoče, tako da pride v glavni uard pred 24. avgustom. Ce imajo katera družva sejo kasneje vseeno lahko plačajo asesment poprej, to želimo zato, ker odpotuje glavni tajnik in blaagajnik na zborovanje Jednote dne 25. avgusta in do tega časa je potrebno da imamo račune za mesec avgust zaključene. Vse kar pride pozneje se nehode moglo vpoštevati za ta mesec ker zamudna bode neizogibna vsled glavnega zborovanja Jednote. Pošljite taraj kar preje vode mogoče. Vsi oni ki bodo imeli v tem času kaj važnega za poročati, so prošeni, da malo potrpe dokler zborovanje mine in pride zopet vse v prvi tir.

Druživa, ki žele poslati kaj poročila ali brzjavov na zborovanje Jednote, naj to naslove na "KRANJSKO SLOVENSKI DOM", 57th & Butler Street, Pittsburgh, Pa., kjer se bode vršilo zborovanje.

Z bratskim pozdravom

GEO. L. BROZICH, tajnik.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Jakob Pretnar, učitelj na I. mestni dežki ljudski šoli v Ljubljani, je umrl dne 18. julija zjutraj v deželni bolnici. Pokojnik je že dalje časa bolehal na oseboščosti sreca. Nazadnje se je tej bolezni pridružila vodenica, ki ga je spravila v predzgodnjem grob. Zapušča vdovo in štiri nepreskrbene otroke.

Smrtna kosa. Iz Begunja na Gorenjskem. Dne 17. julija je to ne-nadoma premulin po celi Gorenjski znani, občepripljubljeni, vsakoletni letoviščar, carski ruski svetnik profesor Adolf Jakšič. Zadela ga je srčna kap. Bil je duso in telom navdušen Slovan.

Poštni pečati. Ako pogledamo napisne na dvojezičnih poštnih pečatih na Kranjskem, zapazimo, da se nad datumom nemško ime kraja, pod datumom pa slovensko, kar je vsekako žaljivo zapostavljanje slovenščine v deželi, ki ima le malo odstotkov nemških prebivalcev. Če že morajo biti dvojni napisni, naj bi se enakovljivnost oba dve jezikov razili na ta način, da sta imeni kraja ob straneh datuma, ne pa, kakor dosedaj, zgoraj in spodaj.

Pretepač. Mile Rončevič iz Brloga, po domače Žandar, je znan in nevaren hujškač in pretepač. Dne 16. julija je bilo v Vontatovi gostilni na Semiču več delavev, ki so popevali slovensko. Bončevič jih je vedno zbadal. Jože Konovec iz Vel. Gabra ga je radi tega pozval na odgovor, Žandar pa mu je zasadil dvakrat nož v levo stran prs., da se je ta zgrudil. Rončevič je iz gostilne zbežal, a so ga drugi dan izsledili in zaprli. Konovec je vebden v leva pljuča in je zelo malo upanja, da okreva.

Francoski deserter v Ljubljani. Ključavničar Rudolf Ilg, rojen 8. septembra 1888 v Sommerau na Badenskem, je vstopil pred dnevnim in pol letom k francoskim prestovaljem, in bil poslan iz Belforta t Maroko k tujim legijam, kjer bi imel služiti pet let, kar mu pa nikakor ni dišalo in je toliko časa iskal prilike, da je leva s prestreljenimi pljuči. Ko pred kratkim pobegnil. To je pa

šlo težko. Ke je bil namreč poslan na patrullo, se ni več vrnil k svoju 2. polku, marveč se je 25 dni skrival oborožen ter imel seboj 125 ostrih nabojov. Ko je prišel do pristanišča Oran, se je prikralj mimo trdnjavskih utrdov do pristanišča nasipa, ob katerem je v okrilju noči splaval do neke nemške ladje, ki ga je vzel brezplačno na krov, a je moral za to opravljati razna ključavnarska dela. Dezertacija je bila pa tudi riskantna. Ko bi bil zasolen, bi dobil v najboljšem slučaju 15 let trdnjavskih ječe, drugače bi bil pa takoj ustreljen. Prostovoljci v francoskih legijah silno trpe. Hrana slaba — riž in krompir pride največkrat na vrsto; kadar pa je pak mesnine, je pa skoraj nenujitna. — vedni boji, kampriranje na prostem: vročina neznenosa — češče do 62 stopinj Celzija — placa pa okoli 15 vin. v avstrijskem denarju na dan. Disciplina je izredno stroga, za najmanjši prestopek je 15 dni kazni, v ponovnem slučaju pa kar 60 dni. Zapori so brez postelj in odel, ležati se mora na cementnem nazidku. Doživel je, da je vsak mož pri taki neznenosti vročini dobil za dva in pol dneva po četri litri vode in so jih takrat nekaj postrelili, preeej jih je pa onemogoč. Za prevažanje provijanta rabijo mule in velblode. Častniki se neizreceno strogi. A tudi bodočnosti nima legijski vojaki posebne. Služiti mora celih 15 let, potem dobi 750 frankov letno pokojnine. "Vsega nam je priman'kovalo", pravi Ilg, "in zato sem sklenil rešiti se teh muk in posrečilo se mi je." Dne 15. julija je prišel Ilg po odgonu iz Trsta v Ljubljano in tako se bo nadaljevala njegova povrnitev do doma. Odgovni zapori mu niso prijetni, a pravi, da se mu tako dobro že dva in pol leta ni godilo. Mladenci je zelo simpatičen in inteligenten. Oblečen je še vedno v francosko legijsko obledo. Težke, podkovane čevlje, rdeča blage, vijolično moder suknjič z rdečimi našivki, pod vratom polkovna številka 2 ter rdeča, vijoličasto obrobljeno kape — pa je Francuz v nemški koži.

ŠTAJERSKO.

Iz Ptuja. Deželni odbor je imenoval pisarniškega uradnika v tukajšnji bolnišnici Jožeta Laharja kancelista v deželnem bolnišnici v Brucku ob Muri.

Iz Celja. Trgovinski ministrstvo je dovolilo telefonsko zvezo Celje-Rogatec pod pogojem, da prispevajo interesente pred začetkom potrebnih del 30% vseh stroškov. Govorilnice se urede v Storah, St. Jurju ob J. ž., Grobelnem, Šmarju, Rogatski Slatini in Rogatcu; telefonska omrežja dobre kraji Store, St. Jur ob J. ž. in Rogatska Slatina.

Iz Radgona poročajo, da je železniško ministrstvo podaljšalo koncesijo za tehnična predmeta kolalne železnicne in Radgome v Ptuj s postransko progo iz Negove preko Sv. Trojice v emurški okraj. Koncesijo imajo nekateri nemški Radgončani.

Iz Celja. Pri Majdiču na Spod. Hudinji je delalo 20 kaznencev.

Neki Martin Obrežnik, ki ima odseti daljšo kazen zaradi tativne in goljufije je pri tem pobegnil.

Umrla je v Mariboru nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

Na predvečer so streljali trije kmečki fantje iz starih možnarjev.

Pri tem je dobil eden take rane, da je na izkrvavljenju umrl, ostala dva so pa težko poškodovana.

Prispel je v Maribor nadučiteljica vdova Frančiška Majcen in Karolina pl. Nemethy, vdova po nedavno umrlem feldmarskalljantu Nemethiju.

Iz Laškega trga. Pri Sv. Morjanu na Malici so obhajali dne 13. julija "leplo nedeljo".

